

РЕШЕНИЕ

№ 1028

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Калина Пецова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7916** по описа за **2021** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр чл.63 ЗАНН.

Образувано е по две касационни жалби срещу Решение № 20134744 от 08.06.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 10-и състав по нахд № 19866/2019 г., с което частично е отменено и потвърдено Наказателно постановление (НП) № К-0052702 от 09.08.2019 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., със седалище [населено място], към ГД „КП“ при КЗП.

В касационната жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „О.“, [улица], партер, ап.2, се обжалва решението в частта, с която е потвърдена т.1 от НП относно наложена на дружеството на основание чл.232, ал.2 от Закона за туризма (ЗТ) имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл.82, ал.1, хипотеза 2 от ЗТ. Касаторът [фирма] поддържа неправилност на решението поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Сочи липса на реквизити в оспореното НП относно „основните характеристики на туристическите пътувания“ и твърди, че тези характеристики са посочени в документите, предположи на клиента. Поддържа, че автобусът за „случаен превоз“ не трябва да има категоризация от А., поради което не трябва да притежава работеща тоалетна. Претендира се отмяна на решението в посочената част и отмяна на НП.

В касационната жалба на Комисията за защита на потребителя (КЗП), чрез адв. И. А. от САК, се обжалва решението в частта, с която са отменени т.2 и т.3 от НП относно наложени на [фирма] на основание чл.232, ал.2 от Закона за туризма (ЗТ) две имуществени санкции, всяка в размер на 500 лева, за нарушение на чл.82, ал.1, хипотеза 3 от ЗТ и нарушение на чл.84, ал.1 от ЗТ. Излагат се доводи за неправилност на решението поради неправилно приложение на закона. Касаторът КЗП поддържа, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, като подробно са индивидуализирани вменените на дружеството нарушения, които не разкриват характеристики на маловажен случай по чл.28 ЗАНН. Претендира се отмяна на решението и потвърждаване на НП.

Представителят на СГП дава становище за неоснователност на касационните жалби.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение № 20134744 от 08.06.2021 г. по нахд № 19866/2019 г., СРС, НО, 10-и състав, е отменил НП № К-0052702 от 09.08.2019 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., със седалище [населено място], към ГД „КП“ при КЗП, относно наложени на [фирма] на основание чл.232, ал.2 ЗТ две имуществени санкции, всяка в размер на 500 лева, за нарушения на чл.82, ал.1, хипотеза 3 от ЗТ и на чл.84, ал.1 от ЗТ и е потвърдил НП относно наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл.82, ал.1, хипотеза 2 от ЗТ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите М. П. (актосъставител), И. К., А. К. и З. В., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни длъжностни лица и в сроковете по чл.34 ЗАНН. Относно нарушенията на чл.82, ал.1, хипотези 2 и 3 ЗТ е приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения и в тази част административнонаказателното обвинение е ясно и разбираемо. Намерил е за осъществено и доказано нарушението на чл.82, ал.1, хипотеза 2 ЗТ, тъй като преди сключване на договор за организирано туристическо пътуване № 04778 от 20.02.2019 г. на пътуващото лице З. Г. В. не бил предоставен стандартен формуляр за предоставяне на информация съгласно приложение № 2. Изложил подробни мотиви за липса на основание за приложение на чл.28 ЗАНН.

Съдът е приел за доказано и вмененото нарушение на чл.82, ал.1, хипотеза 3 ЗТ, но е отменил НП в посочената част поради неправилно посочване на датата на извършване на нарушението, тъй като е намерил, че това е датата на сключване на договора на 20.02.2019 г., а не посочената в НП дата 13.02.2019 г., за която по делото липсвали събрани доказателства.

Относно нарушението по чл.84, ал.1 ЗТ решаващият съд е посочил, че нормата не съдържа конкретно правило за поведение на туроператора, вкл. не го задължава да сключи договор, а единствено определя съдържанието на договора за туристически пакет. Тълкувайки нормата съвместно с чл.194, ал.1 ЗТ съдът е формирал извод, че туроператорът не може да наруши чл.84, ал.1 ЗТ като „не сключи договора“, а единствено като „не предостави информация“ – нарушение, което не било описано в АУАН и НП. С изложеното намерил допуснато съществено процесуално нарушение

по т.3 от НП поради разминаване между словесното и цифрово описание на нарушението, както и между описаното с думи деяние и санкционната норма на чл.194, ал.1 ЗТ.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 10-и състав, е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

На основание чл. 220 АПК касационната инстанция възприема правилно установена от СРС фактическа обстановка:

От сайта Grabo.bg З. В. закупила два ваучера № 6887652 и №э6912366 за екскурзия до И. за периода 18-21 април 2019 г. за две нощувки със закуски и транспорт от [фирма]. Във ваучерите били посочени условията на офертата, какво включва и не включва тя, условия за анулиране и необходими документи за пътуване. На 20.02.2019 г. З. Г. В. сключила договор за организирано туристическо пътуване № 04778 с [фирма] за екскурзия до Република Турция – [населено място], за двама туристи, стая с две легла, хотел категория 3 звезди, за периода 18-21.04.2019 г. На 15 април 2019 г. било изпратено съобщение до електронната поща на В. относно предстоящото пътуване с информация за сборен час, място и време на отпътуване и данни за автобуса. След осъществяване на екскурзията, на 03.05.2019 г. З. В. подала жалба срещу [фирма] в Министерство на туризма, тъй като не била доволна от пътуването, която била препратена по компетентност в КЗП. По повод на жалбата, свидетелите П. и К. посетили офиса на [фирма] в [населено място], [улица], където проверили документи във връзка с пътуването на св.В., вкл. предоговорна информация, офертата за екскурзията и договор за туристически пакет, но не бил предоставен стандартен формуляр. За проверката бил съставен Констативен протокол (КП) № К-2683639/31.05.2019 г. В резултат на констатациите при проверката св. М. П., на длъжност „главен инспектор” в РД-С. на КЗП, съставила АУАН № К-0052702/11.06.2019 г., въз основа на който било издадено НП № К-0052702/09.08.2019 г.

Съгласно чл.82, ал.1 ЗТ преди пътуващият да бъде обвързан от договор за туристически пакет или от всяка друга съответстваща оферта за туристически пакет, туроператорът, а в случаите, когато туристическият пакет се продава чрез туристически агент - и туристическият агент, предоставят на пътуващия стандартен формуляр за предоставяне на информация съгласно приложение № 1, когато е възможно използването на хиперлинкове, или в останалите случаи - стандартен формуляр за предоставяне на информация съгласно приложение № 2 (хипотеза 2), както и конкретно посочена в нормата информация за туристическия пакет (хипотеза 3). Предвид обективизираните в КП № К-2683639/31.05.2019 г. констатации, че при проверката не е предоставен формуляр по приложение № 2 към чл.82, ал.1 ЗТ, подкрепени с показанията на актосъставителя М. П. и свидетел на установяване на нарушението К., е правилен и обоснован изводът на решаващия съд за доказаност на

нарушението по чл.82, ал.1, хипотеза 2 от ЗТ.

Изложените в касационната жалба на [фирма] оплаквания не касаят вменената липса на формуляр по приложение № 2 към ЗТ, а непосочване на липсващите реквизити на договора за туристически пакет (хипотеза 3), в която част НП е отменено. В касационната жалба на дружеството общо се посочва, че „преди да подпише договора на туристката е предоставена информация, че може да сключи доброволна застраховка за пътуването“, както и, че „в НП не е посочено за какво туристката не е предупредена преди да сключи договора“. Видно от съдържанието на т.1 от АУАН № К-0052702/11.06.2019 г. и съответстващото му съдържание на т.1 от НП № К-0052702/09.08.2019 г. на лицето е повдигнато обвинение, че „преди да бъде сключен договор за туристически пакет, туроператорът не е предоставил на потребителката стандартен формуляр за предоставяне на информация съгласно приложение № 2 към чл.82, ал.1 от ЗТ“. Както се посочи, това обвинение правилно е прието от районния съд за доказано от доказателствената съвкупност по делото. Дължимо е отхвърляне на касационната жалба на [фирма].

Решението е правилно и в останалата обжалвана част.

Предвид повдигнатото по т.2 обвинение, че „преди да бъде обвързан от договор, [фирма] е предоставил на пътуващия информация за туристически пакет, в която липсват част от изискуемите реквизити по чл.82, ал.1, хипотеза 3 ЗТ, а именно по: т.1, б.“б“, „ж“ и „з“, по т.8 и по т.9“, правилен и обоснован е изводът на решаващия съд за некоректно посочване на датата на извършване на нарушението. Това не е датата на публикуване на обявата в сайта Grabo.bg на 13.02.2019 г., а датата на сключване на договора с конкретния потребител З. В. на 20.02.2019 г., тъй като задължението на туроператора за предоставяне на информация по чл.82, ал.1, хипотеза 3 от ЗТ, следва да бъде изпълнено „преди пътуващият да бъде обвързан от договор за туристически пакет“, което е станало на 20.02.2019 г.

Съгласно чл.84, ал.1 от ЗТ договорът за туристически пакет или потвърждението за сключване на договор за туристически пакет съдържа цялата информация по чл. 82, ал. 1, т. 1 - 9, както и конкретно посочена в нормата допълнителна информация. Буквалното тълкуване на разпоредбата правилно е навело районния съд на извод, че тя регулира съдържанието на договора за туристически пакет. Обосновано допълнителен аргумент в подкрепа на изложеното е намерен в приложената санкционна норма на чл.194, ал.1 от ЗТ, според която за неизпълнение на задълженията за предоставяне на информация на пътуващ по чл. 82, ал. 1 - 7, чл. 83, ал. 2 и 3 и чл. 84, ал. 1 - 4 на туроператора или на туристическия агент се налага имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лв. за всеки отделен случай. В отклонение от приложените правни норми, в т.3 от НП [фирма] е санкциониран за това, че е „сключил договор за туристически пакет, който не съдържа част от задължителните реквизити по чл.82, ал.1, т.1, б.“б“, б.“д“, б.“з“, т.5, т.8, т.2, б.“а“ и б.“б“, т.5 и т.7“.

По изложените съображения и като е достигнал до идентични правни изводи, районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона и без да са допуснати визиранияте в касационната жалба на КЗП касационни оплаквания.

При този изход на спора и на двамата касатори не се дължат сторените в касационното производство разноски.

Водим от горното и на основание чл.63в ЗАНН, вр. чл. 221, ал. 2 от АПК,
Административен Съд С.- град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 20134744 от 08.06.2021 г. на Софийски
районен съд, Наказателно отделение, 10-и състав по нахд № 19866/2019 г.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.